

Sygn. akt WSD 4/17

ORZECZENIE
WYŻSZEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Warszawa, dnia 5 września 2017 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP
w następującym składzie:

Przewodniczący - doradca podatkowy Krzysztof Wojtowicz
Sędzia - doradca podatkowy Mirosław Michna
Sędzia - doradca podatkowy Robert Wrześniński

Protokolant - sekretarz WSD Karolina Żebrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 września 2017 roku

odwołania obwinionego Pana ... doradcy podatkowego nr wpisu ... od orzeczenia Łódzkiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi wydanego w dniu 05.04.2017 r. w sprawie sygn. akt SD 270/16 obwinionego o naruszenie art. 36 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j.: Dz. U. z 2016r., poz. 794 ze zm.) oraz art. 4 ust. 2 Zasad etyki doradcy podatkowego

1. na podstawie art. 437 § 1 KPK orzeka o utrzymaniu w całości orzeczenia Łódzkiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi, sygn. SD 270/16.
2. kosztami postępowania obciąża Krajową Izbę Doradców Podatkowych.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

UZASADNIENIE

Wyższy Sąd Dyscyplinarny rozpoznał sprawę przeciwko doradcy podatkowemu, nr wpisu: ... obwinionemu o czyn polegający na niewykonaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego określonych prawem poprzez naruszenie przepisów art. 3 6 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r.

o doradztwie podatkowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. nr 794) (dalej: "Ustawa o doradztwie podatkowym") w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych, tj. niewywiązywanie się przez doradcę podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych i nieuzyskanie wymaganej liczby punktów kwalifikacyjnych w okresie rozliczeniowym obejmującym lata 2013-2014.

W toku przeprowadzonego w tej sprawie postępowania wyjaśniającego ustalono, iż Obwiniony nie przedstawił w określonych przez regulacje korporacyjne terminach jakichkolwiek dokumentów potwierdzających zdobycie odpowiedniej ilości punktów przypadających na okres rozliczeniowy 2013-2014, a tym samym nie uzyskał punktów kwalifikacyjnych i nie wywiązał się z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP skierował także pod adresem Obwinionego odpowiednią korespondencję, w tym w szczególności postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, wezwanie do udzielenia wyjaśnień oraz pismo procesowe zawierające propozycję uzgodnienia kary wraz z załączonym oświadczeniem o wyrażeniu zgody na ukaranie bez przeprowadzenia rozprawy. Obwiniony odebrał kierowaną do niego korespondencję, nie zareagował na nią, a tym samym skorzystał z przysługującego mu prawa nieskładania wyjaśnień oraz nie wyraził zgody na ukaranie.

W związku z bierną postawą Obwinionego, w dniu 8 czerwca 2016 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych wniósł do Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych wnioski o ukaranie, wnosząc o ukaranie Obwinionego karą nagany.

Rodzaj wnioskowanej kary Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych motywował całkowitym brakiem reakcji Obwinionego na kierowaną pod jego adresem korespondencję oraz powtórным naruszeniem przez Obwinionego przepisów Ustawy o doradztwie podatkowym w zakresie dotyczącym obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Po rozpoznaniu sprawy na rozprawie w dniu 5 kwietnia 2017 r. (na której Obwiniony nie stawił się), orzeczeniem z tego samego dnia Łódzki Oddział

Zamiejscowy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców Podatkowych w Łodzi, sygn. SD 270/16, uznał Obwinionego za winnego zarzucanych mu czynów oraz orzekł na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 3 Ustawy o doradztwie podatkowym karę zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres 12 miesięcy.

Od powyższego orzeczenia – pismem datowanym na 28 kwietnia 2017 r. – Obwiniony złożył odwołanie, podnosząc w szczególności, iż (1) „(...) *nie jest etyczne aby Przewodniczącym Sądu, który wydał wyrok w mojej sprawie był konkurent z sąsiedniej ulicy*” oraz iż (2) obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych realizuje „*we własnym zakresie korzystając z najnowszych metod*”, nie może „*pozwolić sobie na zbyt długie przebywanie na szkoleniach wyjazdowych*” ponieważ liczy się w takiej sytuacji z utratą klientów, oraz iż „*system zdobywania punktów na szkoleniach jest anachroniczny i sprzyja finansowo tylko tym, którzy prowadzą takie szkolenia*”.

Obwiniony wniósł o uchylenie wyroku Sądu niższej instancji.

Rozpoznając niniejszą sprawę Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców Podatkowych zważył, co następuje.

W ocenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego odwołanie wniesione przez Obwinionego nie zasługuje na uwzględnienie.

Za niezasadny należy uznać argument Obwinionego dotyczący niewłaściwego składu orzekającego. Należy zwrócić uwagę, iż skład orzekający w sprawie ustalony został zgodnie z obowiązującymi regulacjami; a wyłączenie poszczególnych członków składu orzekającego od rozpoznania sprawy może nastąpić z³ mocy prawa, w przypadku zaistnienia jednej z przesłanek wymienionych w art. 40 § 1 KPK, lub na wniosek – zgodnie z dyspozycją art. 41 § 1 KPK – w przypadku zaistnienia okoliczności, które mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie. W opinii Wyższego Sądu Dyscyplinarnego żadna z przesłanek wskazanych w art. 40 § 1 KPK nie wystąpiła w niniejszej sprawie. Nie został również złożony wniosek o wyłączenie któregokolwiek z członków składu orzekającego.

Za niezasadne należy również uznać argumenty Obwinionego dotyczące systemu zdobywania punktów w związku z obowiązkiem stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Wyższy Sąd Dyscyplinarny zwraca uwagę, iż co prawda art. 11d ust. 2 Zasad Etyki wymienia formy, w jakich doradca podatkowy może realizować podnoszenie kwalifikacji, w tym również samokształcenie doradcy podatkowego, jednakże równocześnie jedynie podnoszenie kwalifikacji w formach określonych w art. 11e ust. 3 pozwoli uzyskać doradcy podatkowemu określoną ilość punktów. Krajowa Rada Doradców Podatkowych zauważyła w

przeszłości problem mierzalności samokształcenia i zdecydowała o wyłączeniu samokształcenia z zasad punktowania podnoszenia kwalifikacji. Punkty, które pozwalają wypełnić określone minimum, można uzyskać, jedynie za udział w formach kształcenia określonych w art. 11e ust. 3.

O utrzymaniu kary dyscyplinarnej zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres 12 miesięcy orzeczonej przez sąd dyscyplinarny pierwszej instancji orzeczono biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, w szczególności brak jakichkolwiek działań zmierzających do pozyskania punktów w ramach podnoszenia kwalifikacji zawodowych zgodnie z regulacjami korporacyjnymi, bierną postawę Obwinionego, jak również powtórne naruszenie przez Obwinionego przepisów Ustawy o doradztwie podatkowym w zakresie dotyczącym obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

W zaistniałych w tej konkretnej sprawie okolicznościach orzeczono jak w sentencji.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 616 par. 1 pkt 1 KPK oraz par. 39 Regulaminu Sądów Dyscyplinarnych stanowiących Załącznik do Uchwały Krajowej Rady Doradców Podatkowych nr 1462/2003.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Pouczenie:

Od orzeczenia wydanego przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny przysługuje stronom odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem (art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. nr 794).

